

[Ib Nørlund.]

bringe det kommunistiske parti i et falsk lys.

Redaktør Bidstrup har i Politiken for nylig givet nye vidnesbyrd om hvordan, idet det dog må siges, at hans artikler samtidig er spækket med allerede dengang plantede falskmeldinger; det er ting, som jeg personlig kan kontrollere. For at befolkningen bedre kan værge sig mod den slags metoder, der som sagt er aktualiseret af, at CIA meget åbent har tilkendegivet, at man fortsatte sin virksomhed, er det nødvendigt, at ministeren giver fuld oplysning om, hvordan anslaget mod Alfred Jensen blev foretaget.

Justitsministeren (Orla Møller):

Den 8. januar besvarede jeg et spørgsmål fra hr. Gert Petersen om disse omtalte aflytninger i 1958 af et daværende folketingsmedlems bopæl. Der tales altså om begivenheder, der ligger næsten 20 år tilbage i tiden, og da vi i 1972 har gennemført en skærpelse af lovgivningen for at beskytte privatlivets fred, stiller jeg mig lidt skeptisk over for det hensigtsmæssige i nu at drage disse begivenheder frem fra glemselens slør, uanset hvilke argumenter hr. Ib Nørlund nu kan drage frem også her i dag.

Som jeg har meddelt i mit svar til hr. Gert Petersen, kan jeg sige, at de danske myndigheder i begyndelsen af 1960'erne blev bekendt med forlydender om, at de omtalte aflytninger havde fundet sted, og der blev derpå iværksat en politimæssig undersøgelse omfattende flere danske statsborgere. De havde på forskellig måde haft tilknytning til de påståede aflytninger. Resultatet af denne undersøgelse blev forelagt rigsadvokaten, som dengang bl. a. udtalte, at strafansvaret for de bestemmelser i straffeloven, der eventuelt kunne anses for overtrådt, måtte anses for forældet, og derfor blev straffesagen dengang sluttet i overensstemmelse med rigsadvokatens indstilling.

Lad mig så i den forbindelse understrege, at jeg ikke i mit svar, sådan som det synes forudsat i hr. Ib Nørlunds spørgsmål, har udtalt mig om, at aflytningerne blev foretaget af en bestemt udenlandsk organisation, og i øvrigt finder jeg ikke at kunne komme nærmere ind på en omtale af fremmede efterretningstjenester.

I øvrigt er det også klart, at der omg-

ende vil blive grebet ind af de danske myndigheder i tilfælde, hvor det måtte blive konstateret, at fremmede efterretningstjenester udøver ulovlig virksomhed på dansk område.

Ib Nørlund (DKP):

Det her er ikke bare en sag, der er 20 år gammel, og det er ikke noget, der bare kan fejes til side med, at den er juridisk forældet. Det er et spørgsmål om at oplyse sagen for derigennem også at gøre folk klar over, hvad man må værne sig imod i sådanne sammenhænge. Jeg vil dertil også føje, at det har jo ikke alene sin politiske side, det har også sin personlige side. Der er tale om aflytning af en 1½-værelses lejlighed, det vil sige, at alt, hvad den beboende familie siger til hinanden ved dag og ved nat, kan man regne med er aflyttet og optegnet i passende annaler.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om han efter at have afklaret visse sider af sagen har fundet sig foranlediget, eller om ministeriet må jeg vel rettere sige, har fundet sig foranlediget til at give Alfred Jensen meddelelse om, hvad der forelå vedrørende denne aflytning; det måtte almindelig anstændighed vel kræve. Eller i givet tilfælde: vil ministeren give Alfred Jensen adgang til de akter, der ligger dér, så man kan få noget af sagen afklaret på den måde?

Det er rigtigt, at ministeren ikke har udtalt sig om, hvilket efterretningssystem der har været i gang her, men det må vel være tilladt at kombinere en lille smule med de oplysninger, som fra anden side er kommet til offentlighedens kundskab.

Justitsministeren (Orla Møller):

Efter min opfattelse er der faktisk redegjort sådan, som der kan redegøres for en sag, der har med efterretningsvæsenets arbejde at gøre. Der er blevet sagt ganske enkelt, at der fandt noget sted, som er uantageligt, og at der senere er foretaget, hvad der gøres kan, for at noget sådant ikke gentager sig. Jeg forstår udmærket godt den harme, der kommer til udtryk, når hr. Ib Nørlund taler om at aflytte en 1½-værelses lejlighed. Men det væsentlige i det svar, der blev givet til hr. Gert Petersen i sin tid, og som jeg gentog her, er jo, at dansk efterretningsvæsen, dansk politi med alle til rådig-